

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**S. Avrelii Avgvstini Hippoensis Episcopi Et S. R. E.
Doctoris Vita**

Lancilottus, Corneille

Antverpiæ, 1616

Cap. XXVII. Hæreticorum reductioni vehementissimè insudat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42857

& in alios misericors est. Nobis enim necessaria est vita nostra, aliis fama nostra. Ut verò *Valida con-*
tra peccatū in peccata non labamur, memoriam Christi in nobis crucifixi plurimū valere dicebat, eamque debere peccatum cogitanti occurrere. Insuper utilissimā esse frequenter exomologesim, & S. Eucharistiæ sumptionem, quod ex utroq; Sacramento, tamquam de pretiosissimo vase, hauriantur medicamenta animæ sanitati accommoda: præsertim verò robur ad impetus diaboliarum insidiarum fortiter excipiendum. Siquidem cælestis ille panis confirmat cor hominis, & vinum illud germinat virgines. Neque minimas habet vires oratio: quæ & familiaris ipsi fuit in hæc verba: *Da quod iubes Domine, & iube quod vis: continentiam iubes, perseverantiam iubes, da quod iubes, & iube quod vis.* Ita futurū videbat, ut homines à peccatis, præsertim maioribus, arcerentur.

Zach. 9.

Lib. 10.
Confess.
cap. 29.
& 31.

CAPUT XXVII.

Hæretorum reductioni vehementissime infusat.

HÆRETICOS & ab Orthodoxæ regulâ fidei deerrantes ingenti labore conatus est ad viam veritatis reducere. Atque cum hæresiarchis, & iis qui præfractæ fuerant

rant sententiæ, tum qui plebem imperitam
suis næniis abducere soliti, vehementissimè
contendit; ac præsertim cum Donatistis,
& deliro hominum genere Manichæis: cu-
ius sectæ Principem Fortunatum, propalam
excipientibus vtrimeq; dicta Notariis, con-
futauit atq; deiecit, vt præ rubore ac igno-
miniâ sectarius Hipponem repetere dein-
ceps non fuerit ausus. Complures itaque
suâ oratione & exemplo permotos ad Or-
thodoxam fidé adduxit, ac operâ suâ per-
fecit, vt res Catholica mirum in modum
câ tempestate semet efferret. Quam indu-
striam & diligentiam vt adhiberent ceteri
Episcopi, coram & per literas eos vehe-
menter inflammauit. Post hęc Fortunatum
sectæ principem, de quo iam diximus, ex-
cepit nescio quis Manichæus par officio;
quem S. Augustinus scripto infectatus, *Si, Epist. 244.*
inquit, *quaestionem in quā tuus prædecessor
defecit, mecum tractare non es paratus, disce-
de hinc, & noli veneno inficere animas infir-
mas, ne adiuuante dextrā Domini nostri, quo
modo non putaras, erubescas.*

Postmodum in Donatistarū hæresi pro-
fligandâ multū laboris impendit: ac in pri-
mis rude vulgus, quod errore præceps fere-
batur, dedocendum esse statuit, Psalmo qui
eis caneretur, Latine cōposito, quo calum-

*Disputat
palam cum
Fortunato.*

*Totus est in
profligandâ
Donatista-
rum hæresi.*

N 4 nias

nias à Donatistis factas Ecclesiæ Catholice insigniter refellit, eosque qui seducti erant, ad detestationem hæresis, sanctæque Romanæ Ecclesiæ communionem inuitauit; extra quam nulli mortalium spem vilam veræ salutis propositam esse docet.

Tom 7 in *Scitus, incinit, Catholica quid sit, & quid principio.*

præcīsum à vite?

Si qui sint inter vos cauti, veniant, viuant de radice,

Antequam nimis arescant, iam liberentur ab igne, &c.

Et post pauca:

Sed quid illi extēnum virtutum splendorem præ se ferenti prodest forma, si non viuat de radice? (vite:

Venite fratres, si vultis, ut inferamini in Dolor enim est cùm vos videmus præcīsos iacere.

Numerate sacerdotes vel ab ipsâ Petri sede, Et in ordine illo Patrum, quis cui successerit videte.

Ipsa est petra, quam non vincunt superbe inferorum portæ.

Ad hæc epistolam Donati, quæ specie antidoti venena propinabat, quaqué nihil pestilentius in manus Catholicorum venire potuit, ante omnia detexit, & contrariis argumentis dissoluit.

DE